

μὴν ἀνάγωνται πλέον εἰς ἐμέ. Ὁ κριτὴς δὲν ἡδυνήθη
νὰ τῷ ἀρνηθῆ τὴν χάριν ταύτην, καὶ ὁ Ἀμποὺ-Καζέπ
ἔμαθεν ἐκ πείρας πόσον ἀξίζει τὸ νὰ μὴ γνωρίζῃ τις νὰ
έξοδιάζῃ ὅ ταν ἀνήκῃ.

—••••—

ΓΝΩΜΑ ΣΙΝΙΚΑΙ (—μεταφρ. ἐκ τοῦ Γαλλ.)

Νὰ νικᾶ τις ἱαντὸν, εἴται τὸ μόνον μέσον τοῦ νὰ μὴ νικᾶται
ὑπὸ ἄλλου, νὰ γυμνάζῃ δὲν ἱαντὸν εἰς τὰς κακούχιας, εἴται τὸ μόνον
μέσον τοῦ νὰ γίναι ἑλευθέρος.—Ρηίποις μὲ δύμα φύσον καὶ ἐπιδυ-
μοῖς τὰ τῶν ἀλλων πλοιτη, ἀλλ' αὐτῇ ἡ ἐπιδυμία, ἐσο βέβαιος, δὲν
θέλει σε ἀποκαταστῆσαι πλούσιον. Θέλεις νὰ γίνῃς πλούσιος; Εὐχα-
ριστοῦ εἰς τὰ ὄηγα καὶ εἰς οσα σ' εἶσαρκουσι.—Πλοῦτος δὲν εἴναι τὸ πο-
σὸν, ἀλλὰ τὸ περισσεῖον.—Αγῆθης πλούσιος είναι ὃ δαπανῶν ἀραλό-
γως τῶν εἰσιδων τοι.

—Ἄκλο δὲν είναι τοσοῦτον ἵκανώτερον νὰ μᾶς παρηγορίσῃ εἰς τὰς
δυστυχίας μας, οσον. Οταν συκλογιζόμεθα τὰς τῶν ἀλλων, αἵτινες
είναι ποιὸν ἀνώτεραι τῶν ιδικῶν μας.—Νὰ είρῃ τις κρυφώς δη-
σαυρόν καὶ νὰ τὸν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν χυριόν του, νὰ ἀπαιτήσῃ τὸν
ἐχθρόν του καὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ, καὶ νὰ εισαχούσῃ εἰς τὰς κραυγάς
του, χαρακτηρίζουσι τὸν ἀληθὴν αὐθρωπον—”Οστις ἔκτελει τὰ χρέη
του διότι τὸν καδυσοβάλλει ἡ συνείδησίς του καὶ ὁ Θεὸς τῆς συν-
ειδήσεως ἔχει χαρακτήρα ἀληθοῦς ἀνθρώπου, ἀλλ' ὃ ἔκτελλεν αὐτὰ
πρὸς ἐπιδειξιν, καὶ διότι ἐντρέπεται τοὺς ἄλλους, είραι ἀσυνείδητος.
—Πρόσμειων νὰ μὲ περισσεύσωσι, καὶ τότε δύναμαι νὰ βοηθήσω
τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἀδελφούς μου. Ταλαιπωρε! Ποτὲ δὲν θί-
λεις τοὺς βοηθήσειν!— Δεν ἴπαρχει μάχη οὔτε ξίφος κινδυνωδέστε-
ρον εἰς τὸν αὐθρωπον ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν, οἵτε ἀσπὶς μεγαλύτερα
ἀπὸ τὴν αὐτάρκειαν.—Πόνοι, εὐχαριστήσεις, ἥδον ἡ, χαραὶ δὲν
ἔχουσι τέρμα σταθερόν, ἡ σημειον εἰς τὸ ὄποιον δύνανται νὰ
σταθῶσι.—Σὺ ἔχεις μόνον ἡμίονον καὶ ἵππεύεις, λυπεῖσαι βλίπων
τὸν ἄλλον ἵππεύοντα εἰς ἵππον, στρέψαι τοὺς ὄφδαλμούς σου καὶ
ἴδε τὸν τρέχοντα πεζὸν, καὶ δέλεις παρηγορήθην.—Μαζε νὰ ζῆς
καλῶς, καὶ δέλεις ἀποδάνει καλῶς.—Είναι οἱ στοχασμοί σου καδα-
ροὶ; Καὶ αἱ πρᾶξεις δέλονν εἰσθαι ὅμοιως καδαραί.—Ζῆθι πάντοτε
μὲ τὴν αὐτὴν προφίλαξιν ὡς νὰ σ' ἐβλεπαν δέκα ὄφδαλμοὶ καὶ νὰ
ἔδεικνυεσο μὲ δέκα δακτύλους.—Τρῶγε χωρὶς νὰ παραδιδεσαι εἰς
τὴν τρυφὴν τῆς τραπέζης, κατοίκει χωρὶς νὰ ζητῇς τὴν ὑπερβο-
λὴν τῆς πολυτελείας καὶ τῆς χανιότητος, πράσσε μετὰ προσοχῆς
καὶ ὅμιλει μετὰ φρονήσεως· μὴ χειροκροτήσῃς ποτὲ σιαυτόν.—Ζήτεις
πρὸ πάντων τὴν συναναστροφὴν τῶν Σοφῶν, καὶ αἱ συμβουλαῖτων ἀς
ἡγαινόμοισου· καὶ ἐσο βέβαιος ὅτι ἔχαμες μεγάλην χρόοδον εἰς τὴν
ὅδὸν τῆς Αρετῆς.

Ἀπόστολος Δανιηλίδης.

[Συνίχεια.]